

Sygn. akt: I C 2656/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2017 r. w O.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

przeciwko K. K.,

o zapłatę,

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 4.000 zł (cztery tysiące złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.10.2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.133,54 zł (tysiąc sto trzydzieści trzy złote 54/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. wyrokowi w pkt. I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 2656/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 7294,15 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych od kwoty 3470,34 zł od dnia 18.05.2017r. do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od pozostałej kwoty od dnia 18.05.2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 29.12.2015r powód i pozwany zawarli umowę pożyczki. Strona pozwana zaakceptowała uprzednio warunki tej umowy przelewając na wskazany numer konta kwotę 1 gr. Powód przelał stronie pozwanej tytułem pożyczki kwotę 3470,34 zł. Strona pozwana zobowiązana była do zwrotu pożyczki oraz do zapłaty prowizji w kwocie 3288,81 zł a także poniesienia kosztów windykacji w przypadku nie spłacenia pożyczki w terminie. W uzgodnionym terminie strona pozwana nie zwróciła pożyczki ani innych kwot i odsetek.

Pozwany K. K. nie stawił się na rozprawę ani nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29.12.2015r. powód zawarł ze strona pozwana umowę pożyczki o bliżej nieustalonej treści, na mocy której strona pozwana otrzymała kwotę 4.000 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu kwoty k. 20)

Strona pozwana nie zwróciła pożyczki.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Stan faktyczny ustalono w oparciu o odpisy dokumentów przedłożonych przez powoda. W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie przysługiwało mu we wskazanej w pozwie wysokości.

Odpowiedzialność strony pozwanej względem powoda wynika z art. 3 ust. 1. ustawy o kredycie konsumenckim, z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U.2011.126.715)

w zw. z art. 720 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego strona pozwana zawarła umowę pożyczki drogą elektroniczną na kwotę 4.000 zł i do dnia wydania wyroku w sprawie kwoty tej nie zwróciła.

Jak wynika z treści pozwu, powód domagał się zasądzenia oprócz kwoty niezwróconej pożyczki także prowizji, skapitalizowanych odsetek umownych oraz kosztów windykacji (j. 4). Powód nie udowodnił jednak jakoby kwoty te była przewidziana przez strony w umowie. Dokument w postaci przelewu przez stronę pozwaną kwoty 1 grosza, jako dowód na zawarcie umowy pożyczki (k. 19) nie był wystarczającym. Adnotacja poczyniona w tytule przelewu odnosi się do bliżej nieokreślonej umowy pożyczki o numerze innym niż numer pożyczki na podstawie której powód wypłacił kwotę 4.000 zł (k. 20). Nadto przelew ten był poczyniony trzy miesiące wcześniej niż przelew kwoty pożyczki.

W konsekwencji należało zasądzić na podstawie ww. przepisów na rzecz powoda jedynie kwotę 4.000 zł, to jest kwoty pożyczki udzielonej i nie spłaconej przez stronę pozwaną (pkt I wyroku).

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 § 1 k.c. i art. 476 kc, zasadzając je od dnia doręczenia pozwu (k. 34) albowiem powód nie udowodnił daty doręczenia stronie pozwanej wezwania do zapłaty.

W pozostałej części powództwo należało oddalić jako niezasadne (pkt II)

O kosztach procesu na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze fakt, że powód wygrał sprawę w 54,84 % (pkt III).

Wyrokowi w pkt. I i III nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt. 3 kpc (pkt IV).

/-/ SSR Piotr Żywicki